

gifter til det fornødne Polititilsyn; andre Omkostninger kan der virkelig ikke ved dette Punkt være Tale om. Men Udgifter til det fornødne Polititilsyn, Lønnen til det Antal Betjente, der overhovedet maatte være fornødent til Politiets Assistance til Opretholdelsen af den offentlige Orden, er dog en Sag, som umulig kan vedkomme andre Kasser end Kæmmerkassen. Forsaavidt maa altsaa ogsaa, som jeg før bemærkede, Optagelse af en saadan Bestemmelse som den, der omhandles i Endringsforslaget Nr. 3, blive overflødig; men jeg vil hertil føie, som jeg allerede yttrede, at jeg endog ligesvem maa finde en vis Betænkelighed ved Optagelsen af en saadan Bestemmelse; thi jeg kunde nok tænke mig som muligt, at en eller anden Communalbestyrelse kunde finde paa gjennem en saadan Bestemmelse at vælte en Deel af Omkostningerne ved Polititilsynet over paa Politikassen. Der er faldet Ytringer fra den ærede Ordfører for Fleertallet, som bestyrke mig i denne Anskuelse; jeg kunde tænke mig en Communalbestyrelse, som, uagtet den erkjendte en eller anden Foranstaltning til Ordens Opretholdelse for heldig og hensigtsmæssig, ikke bestomindre, naar man vedtog dette Forslag, kunde finde sig foranlediget til at modsætte sig en sliq nyttig Bestemmelses Optagelse i Vedtægten, medmindre en Deel af Udgifterne til Polititilsynet blev betalt af Politikassen. Derfor troer jeg fra mit Standpunkt, at det vil være betænkeligt at vedtage dette Endringsforslag Nr. 3. Da jeg taler om Politikassen, maa det være mig tilladt at gjøre en almindelig Bemærkning, og det er den, at jeg troer, at man gjør sig ganske overdrevne Forestillinger om de Midler, som Politikasserne for Tiden have at raade over. Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at Rigsdagen, den lovgivende Myndighed i det Hele taget, har gjort meget til, at Politikassens Indtægter ere svundne betydelig ind i Løbet af de senere Aar. Jeg skal i saa Henseende blot minde om, at alle Bøder efter den almindelige Straffelov, hvoraf en Deel tidligere tilfaldt Politikassen, nu tilfalde Statskassen. Jeg vil minde om Loven fra forrige Samling om en Forhøielse af Hundeskatten, som vil medføre en betydelig Nedgang i Politikassens Ind-

tegter. Jeg hørte nok den ærede Ordfører for Fleertallet (S. M. Mørk) omtale, at enkelte Politikasser havde store Midler. Jeg troer, efter hvad jeg har erfaret fra anden Kilde, at han har Ret, forsaavidt vedrører Politikassen i den Commune, som han repræsenterer, jeg troer, at den for Tiden har forholdsviis store Midler liggende, men hvis jeg ikke er feil underrettet, er det netop Hensigten at anvende disse Midler til Dækning af Udgifterne ved den Omordning af Politiet, som fornylig har fundet Sted i denne By, saaledes som det er skeet med en ikke ringe Deel af Politikassens Midler i den Kreds, som jeg repræsenterer; da Politiet i Odense i 1866 blev omordnet, blev der anvendt et Par tusinde Daler, som omtrent var den Kassebeholdning, der dengang havde, til at betale en Deel af Omkostningerne ved denne Omorganisation. Tovrigt vil det jo være ærede Medlemmer bekendt, at den høitagtede Justitsminister har foranlediget, at Politikasseregnskaberne for Fremtiden ville komme til at foreligge Communalbestyrelserne til Eftersyn, og man vil da let kunne overbevise sig om, hvormeget Gavn man virkelig har af disse Politikasser, og jeg troer ogsaa, at Enhver derved vil overbevise sig om, at man gjør sig illusoriske Forestillinger, naar man troer, at disse Kasser have store Midler at raade over. Jeg troer meget mere, at det for mange Landjurisdictioner kunde være i høi Grad ønskeligt, at Politikasserne havde større Midler, saa at der kunde gives de flinke Sognefogder større Gratialer, end det for Tiden er muligt. Vender jeg mig derefter igjen til den foreliggende Sag maa jeg talke det ærede Udvalgs Fleertal, fordi det under Endringsforslag Nr. 1 har taget Hensyn til en Anmodning, som jeg har tilladt mig at stille til Udvalget ved at optage i § 2, Litra a, efter Ordet „Torvehandelen“ en Bestemmelse, som gjør det muligt i de Communer, hvor der er Trang dertil, at træffe en hensigtsmæssig Ordning af de Erhverv, som drives paa offentlige Gader og Torve. Der er i de større Communer i de senere Aar opstaaet flere saadanne Næringsbrug, — jeg tænker navnlig paa Bybudeindretninger, der alt have faaet en vis Udvikling, men trænge til